

Nu spun ca să nu se facă rugăciune, ci, dacă se întâmplă să nu fie timp, chiar și un suspin pentru durerea celui alt este o rugăciune din inimă, adică echivalează cu ore întregi de rugăciune. Citești, de pildă, o scrisoare, vezi o problemă, suspini și după aceea te rogi. Acesta este mare lucru! Înainte de a apuca receptorul, înainte de a forma numărul, Dumnezeu te aude! Și să vezi cum se înștiințează și celălalt! Să vedeți cum demonizații înțeleg atunci când fac rugăciune pentru ei și strigă oriunde s-ar afla!

Adevărata rugăciune începe de la durere, nu este plăcere, "nirvana". Dar ce fel de durere este? Omul se chinuiește în sensul cel bun. Îl doare, geme, suferă atunci când face rugăciune pentru orice.

Știți ce înseamnă a suferi? Da, suferă, pentru că participă la durerea generală a lumii sau a unui om în particular. Această participare, această durere Dumnezeu o răsplătește cu veselia dumnezeiască. Desigur că nu omul cere veselia dumnezeiască, ci ea vine ca o consecință, deoarece participă la durerea celui alt.

CUM SĂ ÎNCEAPĂ CINEVA LUCRAREA ACEASTA?

Află ceva, de pildă, despre un accident. "Ah!", suspină el și Dumnezeu îndată îi dă mângâierea dumnezeiască pentru puțin suspin. Vede pe unul îndurerat și iarăși suferă împreună cu el, iar Dumnezeu îl

mângâie cu mângâierea dumnezeiască, nu rămâne cu cea amărăciune. Iar celălalt este ajutat prin rugăciunea lui. Sau se gândește: *"Dumnezeu ne-a dat atâtea, dar eu ce am făcut pentru El?"*.

Mi-a făcut mare impresie ceea ce mi-a spus un suflet: *"Îngerii își acoperă fețele atunci când se săvârșește Taina Dumnezeieștii Liturghii, iar noi ne împărtășim cu Trupul lui Hristos. Eu ce am făcut pentru Hristos?"*. Unul ca acesta suferă în sensul cel bun.

CUM ÎNȚELEGEM CĂ CELĂLALT S-A FOLOSIT PRIN RUGĂCIUNE?

Este înștiințat de aceasta prin mângâierea dumnezeiască pe care o simte înlăuntrul său după rugăciunea ce-a făcut-o cu durere de inimă. Dar mai întâi trebuie ca durerea celui alt să o faci durerea ta și după aceea să faci și rugăciune din inimă. Dragostea este o însușire dumnezeiască și ea îl vestește pe celălalt.

Și în spitale, când pe medici și pe surori îi doare pentru bolnavi, acesta este medicamentul cel mai eficace dintre toate medicamentele ce li se dau. Bolnavii simt că se interesează de ei, simt siguranță, mângâiere. Celui care suferă nu trebuie să-i spui multe cuvinte, nici să-l dascălești. Înțelege că te doare pentru el și astfel se folosește.

Durerea este totul. Dacă ne doare pentru ceilalți uităm de noi înșine și de problemele noastre.

Sursa: acvila30.ro / Cuviosul Paisie Aghioritul, *Trezire duhovnicească*, Editura Evanghelismos, București, 2003

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

Pentru buletinul online abonarea se face pe site: www.sfantul-ilie.ro

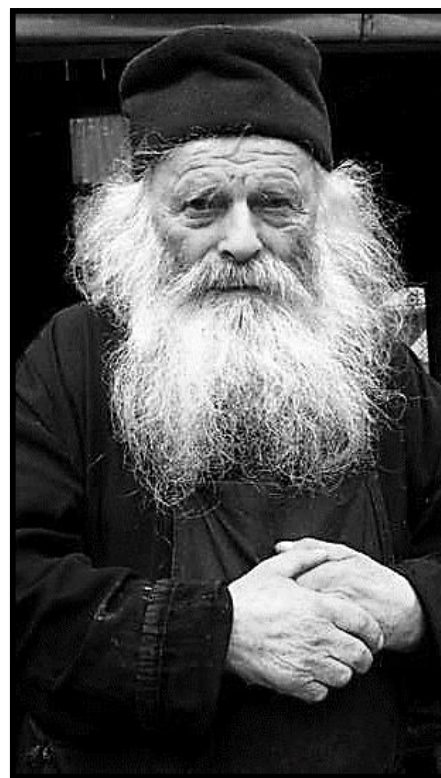
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

Din vorba multă nu vei scăpa de păcat; iar cel ce-și ține buzele înțelept va fi.

(Pildele lui Solomon 10, 20)

Nr. 213 / 28 mai 2017

PĂRINTELE PROCLU NICĂU

1928 - 2017

AȚI PRINS DECRETUL DIN 1959. CUM A FOST ATUNCI?

Uite cum a fost: ne-au dat câte o foaie de hârtie pe care trebuia să scriem ce ocupație avea tata, mama, ce ocupație am avut eu în lume, dacă am avut pământ... absolut tot. Iar mai jos era scris așa: *"Vreau să ies din mănăstire."* Eu trebuia să completez formularul și să-l semnez. Era un preot de mir bătrân care venise la mănăstire, de pe la Bistrița și el ne-a spus: *"Să vă dezbrăcați de haina monahală că așa-i de la Dumnezeu, trebuie să fim supuși, să facem ascultare!"* Așa ne-a spus: să facem ascultare și să fim exemplu. Unde să fac exemplu, pentru diavol? Eu eram bolnav. M-au scos din mănăstire, iar eu mă gândeam să nu-mi tai barba și să nu mă dezbrac de hainele călugărești, ca să pot veni măcar noaptea la rugăciune. Cei din Partid au lucrat însă așa: m-au chemat la miliție și mi-au spus că, dacă nu-mi tai barba, îmi pun o amendă mare. Erau unii oameni care, atunci când mă vedeau

așa slăt cum eram, mă întrebau din ce sectă sunt. La care eu le răspundeam că sunt călugăr ortodox care am fost scos din mănăstire, din ordinul statului. Atunci ăștia se duceau pe la Securitate, pe la Miliție și ne pârau; că pe ăștia îi puneau în funcții mai mari Partidul Comunist, pe turnători. M-au chemat la Securitate și m-au întrebat de ce fac propagandă, că nu-i voie. La care eu le-am răspuns: „Știu că nu-i voie, dar oamenii mă întreabă din ce sectă sunt și eu le spun că sunt călugăr ortodox botezat în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.” Și ei atunci mi-au zis: „Leși afară, ai venit să faci teorie cu noi?” Apoi, iar mă chemau, de... așa, ca la Securitate. Unul din ei mi-a spus odată: „Să nu te superi pe noi. Te-am urmărit de când erai în mănăstire. Ne-am agățat noi de tine? Nu. Dar tu ești dat în mâna noastră de haina ta, nu de haina noastră.” Deci ei nu aveau nicio vină, vinovată era haina pe care o purtam, haina călugărească. Așadar, diavolul nu suportă haina călugărească. Până la urmă, ei au ajuns la concluzia că sunt împotriva Partidului. Eu le-am spus că nu sunt contra Partidului și că cel mai mare dușman al meu este trupul meu: „Trupul este cel mai periculos partid, pentru cel care vrea să se mântuiască. Eu nu am nimic cu dumneavoastră, căci așa spune Scriptura: Supuneți-vă stăpânilor voștri (I Petru 2, 18), întru Domnul

nostru Iisus Hristos.” Apoi, ei au început să mă ispitească și m-au întrebat de unde cred eu că va fi căderea lor, ca Partid. Iar eu le-am răspuns: „*Mie așa mi se pare: căderea dumneavoastră, ca Partid, va fi din mijlocul dumneavoastră.*” Și chiar așa a fost. Duhul Sfânt mi-a dat în gând să le spun asta. Eu n-am avut grija nimănui, eu nici cu vecinul nu vreau să am nimica, eu vreau să fiu în pace cu toată lumea. Pe urmă, ei m-au înțeles și nu mă mai împungeau așa tare, ca la început. Mă luau în răs și îmi spuneau: „Tu, fiind călugăr, ai nevoie de liniște!” Și mă țineau în celulele lor două-trei zile, apoi îmi dădeau drumul, asta după ce meditam eu destul la chinurile pe care mi le aplicau ei acolo. Eu nu am știut și nici nu am crezut că în lume este atâta vicleșug. I-am considerat pe toți ca și pe cei din mănăstire. În mănăstire mai toți călugării nu au răutate. Dar, așa a îngăduit Dumnezeu, că în unele dintre persoanele care m-au bătut a intrat diavolul și îi chinuia. Odată, au venit la Sihăstria vreo cincisprezece persoane sau mai multe, dintre cei care m-au chinuit. M-au căutat și mi-au spus ca să-i iert și să le citesc rugăciuni de dezlegare, ca să iasă diavolii din ei. La care eu le-am zis: „Măi, oameni buni, eu nu sunt preot ca să vă dezleg, eu sunt un călugăr nevrednic și păcătos. Eu nici călugăr nu sunt vrednic să mă numesc, însă vă iert în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.” I-am iertat și

m-am împăcat cu ei. Apoi ei s-au dus la un părinte și s-au spovedit și li s-au făcut șapte Sfinte Masluri. Tare îi mai chinuiau dracii pe acei securiști și milițieni, te lua jalea când vedeai cum îi chinuiau.

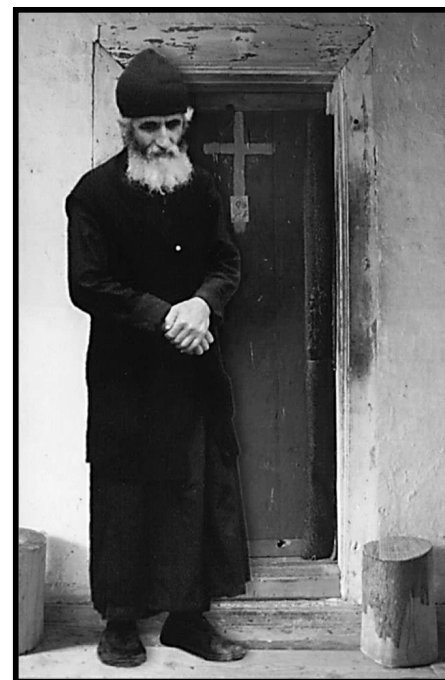
CE AȚI SIMȚIT ATUNCI CÂND AȚI FOST DAT AFARĂ DIN MĂNĂSTIRE?

Pentru păcatele mele s-a întâmplat. Cei care au răbdat cu credință și nu au cârtit, Dumnezeu i-a curățit.

Dumnezeu a miluit Biserica Ortodoxă și numai Biserica Ortodoxă a păstrat adevărul și de câte ori au vrut să răstoarne Biserica, Dumnezeu a făcut minuni.

Când a trebuit să mă ia la armată, pe timpul lui Gheorghiu Dej, m-au suit pe o masă ca să fac propagandă, că îmi vor da o mie de lei și un serviciu bun. M-au întrebat câți ani de mănăstire aveam și am zis: „Șapte ani.” M-au suit pe masă, au adunat băieții care trebuia să-i ia la armată, lumea ce mai era, au făcut tăcere și m-au pus să zic că nu există Dumnezeu. Eu am zis: „*Dumnealor au spus că-mi vor da o mie de lei și un serviciu bun ca să zic că nu este Dumnezeu, dar este Dumnezeu!*” Când am completat că: „*Este Dumnezeu!*”, eram deja sub masă. Au zvârlit masa cu tot cu mine.

Sursa: Monah Proclu Nicău, *Conștiință*, spune-mi tu, Editura Nicodim Caligraful, Putna, 2016

SFÂNTUL PAISIE AGHIORITUL

PĂRINTE, CUM FACEȚI RUGĂCIUNE PENTRU O PROBLEMĂ?

Cheia reușitei este ca pe cel ce se roagă să-l doară. Dacă nu-l doare, poate sta ore întregi cu metania în mână și rugăciunea lui să nu aducă nici un rezultat. Dacă există durere pentru problema pentru care te rogi, chiar și cu un suspin faci rugăciune din inimă. Mulți, atunci când alții le cer să facă rugăciune pentru ei nu au timp să se roage în momentul acela și de aceea se roagă numai cu un suspin pentru problema acelora.